ऋचीकस्तु तथेत्युक्त्वा वरुणस्यालयं गतः। अश्वतीर्थे हयान् लब्ध्वा दत्तवान् पार्थिवाय वै।
दृष्ट्वा ते पुण्डरीकेण दत्ता राज्ञा द्विजातिषु। तेभ्यो द्वे द्वे शते क्रीत्वा प्राप्ते तैः पार्थिवैस्तदा।
अपराण्यपि चत्वारि शतानि द्विजसत्तम। नीयमानानि सन्तारे हृतान्याशनितस्तथा।
एवं न शक्यमप्राप्यं प्राप्तुं गालव कर्हिचित्। इमामश्वशताभ्यां वै द्वाभ्यां तस्मै निवेदय। ४०९०
विश्वामित्राय धर्म्मात्मन् षड्भिरश्वशतैः सह। ततोऽसि गतसम्मोहः कृतकृत्यो द्विजोत्तम।
गालवस्तं तथेत्युक्त्वा सुपर्णसहितस्ततः। आदायाश्वांश्च कन्याञ्च विश्वामित्रमुपागमत्।
अश्वानां काङ्क्षितार्थानां षडिमानि शतानि वै। शतद्वयेन कन्येयं भवता प्रतिगृह्यतां।
अस्यां राजर्षिभिः पुत्त्रा जाता वै धार्म्मिकास्त्रयः। चतुर्थं जनयत्वेकं भवानपि नरोत्तमं।
पूर्णान्येवं शतान्यष्टौ तुरगानां भवन्तु ते। भवतो ह्यनृणो भूत्वा तपः कुर्य्यां यथासुखं। ४०९५
विश्वामित्रस्तु तं दृष्ट्वा गालवं सह पक्षिणा। कन्याञ्च तां वरारोहामिदमित्यब्रवीद्वचः।
किमियं पूर्व्वमेवेह न दत्ता मम गालव। पुत्त्रा ममैव चत्वारो भवेयुः कुलभावनाः।
प्रतिगृह्णामि ते कन्यामेकपुत्त्रफलाय वै। अश्वाश्चाश्रममासाद्य चरन्तु मम सर्व्वशः।
स तया रममाणोऽथ विश्वामित्रो महाद्युतिः। आत्मजं जनयामास माधवीपुत्त्रमष्टकं।
जातमात्रं सुतं तञ्च विश्वामित्रो महामुनिः। संयोज्यार्थैस्तया धर्म्मैरश्वैस्तैः समयोजयत्। ४०९०
अथाष्टकः पुरं प्रायात् तदा सोमपुरप्रभं। निर्यात्य कन्यां शिष्याय कौशिकोऽपि वनं ययौ।
गालवो पि सुपर्णेन सह निर्यात्य दक्षिणां। मनसाऽभिप्रतीतेन कन्यामिदमुवाच ह।
जातो दानपतिः पुत्त्रस्त्वया शूरस्तथाऽपरः। सत्यधर्म्मरतश्चान्यो यज्वा चापि तथा परः।
तदा गच्छ वरारोहे तारितस्ते पिता सुतैः। चत्वारश्चैव राजानस्तथा चाहं सुमध्यमे।
गालवस्त्वभ्यनुज्ञाय सुपर्णं पन्नगाशनं। पितुर्निर्यात्य तां कन्यां प्रययौ वनमेव ह। ४०९५
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि गालवचरिते अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः॥ ११८ ॥
॥ नारद उवाच ॥ स तु राजा पुनस्तस्याः कर्त्तुकामः स्वयम्वरं। उपगम्याश्रमपदं गङ्गायमुनसङ्गमे।
गृहीतमाल्यदामान्तां रथमारोप्य माधवीं। पुरुर्यदुश्च भगिनीमाश्रमे पर्य्यधावतां।
नागयक्षमनुष्याणां गन्धर्व्वमृगपक्षिणां। शैलद्रुमवनौकानामासीत्तत्र समागमः।
नानापुरुषदेश्यानामीश्वरैश्च समाकुलं। ऋषिभिर्ब्रह्मकल्पैश्च समन्तादावृतं वनं।
निर्दिश्यमानेषु तु सा वरेषु वरवर्णिनी। वरानुत्क्रम्य सर्व्वांस्तान् वरं वृतवती वनं। ४०२०
अवतीर्य्य रथात् कन्या नमस्कृत्य च बन्धुषु। उपगम्य वनं पुण्यं तपस्तेपे ययातिजा।
उपवासैश्च विविधैर्दीक्षाभिर्नियमैस्तथा। आत्मनो लघुतां कृत्वा बभूव मृगचारिणी।
वैदूर्य्याङ्कुरकल्पानि मृदूनि हरितानि च। चरन्ती शष्पसस्यानि तिक्तानि मधुराणि च।
स्रवन्तीनाञ्च पुण्यानां सुरसानि शुचीनि च। पिबन्ती वारिमुख्यानि शीतानि विमलानि च।
वनेषु मृगराजेषु व्याघ्रविप्रोषितेषु च। दावाग्निविप्रयुक्तेषु शून्येषु गहनेषु च। ४०२५